

LO CAMP DE TARRAGONA

PERIÓDICH CATALANISTA

Any 7.—Núm. 298.—Dissapte 21 d'Abrial de 1906

PORTAVEU DE LA ASSOCIACIÓ CATALANISTA Y DEL CENTRE NACIONALISTA CATALÀ

QUE HO SÁPIGA

En Romanones, fugint segurament del trasbals que li ha portat lo volgut estudiar a Barcelona mateix la qüestió catalana, se n'entorna depressa cap a Madrid. Però ha volgut passar per Tarragona; haurà sentit a dir que això es més quiet, més afalagador pera un centralista; que aquí encara's caciquets aixecan lo cap, y qui esperant un govern civil qui per conservar una *plassa* d'uns quants mils rals, encara hi ha gent que prestan culto a las institucions.

Ha fet bé. A Tarragona, aparentment almenys, l'aire no es tan fred com a la capital de Catalunya. Aquí hi trobarà regidors monárquichs que blincaran l'esquena devant del poder; aquí, com los carrers no son tant amples y no hi viu massa gent, acompañat de l'element oficial y burocràtic semblarà que'l portin en manifestació.

Però que no se'n refii, y no se'n refiarà si, com diuen, es llest. Què's miri ben b' les caras dels qui l'acompanyaran, y veurà retratat en cada una d'elles lo desitj d'una mellora personal. Ideals colectius, sentiments que estigaran per damunt de l'adulació y de l'esperansa de la nòmina, no hi caben en mitj del migrat exèrcit caciquista. Per això li parlarán ab desprecí del catalanisme, ab odi a Barcelona, ab indiferència, més simulada que real, de la Solidaritat Catalana.

La Tarragona no oficial, la que viu del seu treball y no de las despullas que l'Estat llensa; aquesta Tarragona que, després d'haver enderrocat las murallas de pedra que l'envoltaban, aspira a rompre la muralla del centralisme que l'ofega, ab l'impost de consums, ab tributacions excessivas, ab ignominias com lo presidi, ab la manca absoluta de protecció; aquesta Tarragona, si pogués acostarsé a l'orella del Ministre li parlarà tan fort com li han parlat a Barcelona.

Pérd que aquí, com allí, l'idea nova, la esperança del demà, l'autonomia absoluta en tots los ordres y baix tots los aspectes, també hi ha florit. Y'l qui no's troba lligat, qui pot obrar ab independència, no hi es pas a la cua dels partits centralistes, amos avuy del poder.

Qui pensa que la salvació de Catalunya y d'Espanya está en l'autonomia, no hi anirà a rebre a n'en Romanones ni serà cridat a parlarli. Però que ho sápigal! Ministre que aquí també n'hi ha d'aquests, que aquí ab tant d'entusiasme s'hi respijan las mateixas aromosas fragàncies que a Barcelona.

Li diem nosaltres que fa més anys que hi vivim que'l governador y que coneixem mellar al poble que'l quatre polítics que'l rodejan y que no són bons més que pera trafiquejar ab la conciencia popular lo dia d'eleccions.

DE CATALANISME

I

Y diuen molt b'; lo catalanisme ha entrat ja en una nova fase, ha entrat en la seva era de persecució; en la vida, per la que forsolament deuen passar totas las causas justas quin triomf implica la transformació per l'avenir de tot lo que prové d'estats paralítichs, estacionaris y de tot lo que té encara color restrictiu, caracter feudal, esperit imposador.

Lo centralisme ha creat naturalment y sosté per imperiosa necessitat, molts modos de viure; d'un viure oficial que fà a l'individu fervent defensor d'aital sistema, puig l'enlluerna ab la llum d'un sol artificial y'l subjecta en una atmosfera vívida, quina continuitat fa esdevenirlo exempt de tot judici imparcial y desinte-

ressat. Y és natural que'l que no poden desferse d'una passió interessada, enganyosament acullida pels que viuen a conseqüència del sistema que la sugereix, s'oposin terminantment a un canvi radical de vida; és natural, y'l que lluita per una transformació d'aital transcendència dèu comprendreho així, que tindrà sempre en contra seu aquells a qui perjudica. Per això'l catalanisme té contraris, y per això sos més acèrrims enemichs són los que viuen y s'espandeixen en l'ambient del centralisme.

Més, és justificable de que'l catalanisme atenti contra la vida de ningú? No. Lo que fá és cambiarla la vida, transformala de rutinaria y morta, a viril, a conseqüència d'iniciativas propias.

Destruix, si, més unicament allò que per son carácter rutinari y gens beneficis ni productiu, no té dret a existir, ja que la seva vida infructifera impideix que fasí sa vía la vida sana, pròspera, filla de l'iniciativa individual, la que necessita complerta independència per exteriorisar-se a son pler.

Lo catalanisme, moviment progressiu, fill de l'evolució humana, troba en son camí destorbs considerables, provenints de règims antiquats, y per lo tant reaccionaris, y li és donchs forsos combatrets, dèu anularlos, y'l destrueix. Y encara que a són pas majestuos en lo camí de sanejament social s'hi oposin clamàs llençats en laire, d'esperits raquítichs, veus ignorantes de sers que solsament s'han embeedit ab lo passat, part d'ell imaginari, y lo real renyit ab la naturalesa, lo catalanisme seguirà altiu sa missió destructora y ab sus petjades enfonsarà per sempre tot lo insà, lo que no viu per empenta propia, lo que corromp perque s'ajup al domini aburgesat d'una colectivitat administrativa, sense que la mes ínfima guspira d'iniciativa, sense que l'alè d'una ambició natural y llògica, fassí patent la seva existència.

Y això que avuy te tants adeptes, y que equival a una vida sòpita, una existència que no gaudeix vigorositat, que no és vida sincera, veritable, eixa vida defectuosa que encarna un vici perjudicable a l'home, puig lo distréu de la naturalesa y l'inutilisa per empresas enginyoses que a més d'afavorir a l'individu, beneficijan a la colectivitat; aquesta vida és la que dèu destruir o destrueix lo catalanisme, y ho fà llògicamente, no per capritxo ni perquè tinga finalitat destructora, sino perque és dever de tota evolució digna y progressiva apartar la gangrena del cos humà, perque la part sana frueixi las pulsacions d'una sang nova, perque sia un fet la vida y'l respecte individual, lo desitje de viure degudament adaptat a las lleis de la naturalesa, la destrueix per desfer d'una vegada la muralla que impideix que la riuada del progrès, fassí sa vía voluntuosa, ràpida, necessària.

Per això s'han aixecat sempre a l'unison, quan s'ha parlat de catalanisme, tots lo que han volgut fer dependre sa vida de la política del centralisme que xucla la riuada de la producció, en comptes d'haver-ho fet del treball lliure com és natural en l'home.

Y és tant gran unir, la preponderància d'aquest enemic, que ha motivat una persecució vers nosaltres.

No coneixen, però, lo terror que trepitjan; s'han aconortat de viure en aquell ambient sòpit, s'han apartat sempre de las iniciatives individuals, desconeixen la vida lliure y per això cauen en lo ridicol al volgut destruir per la forsa un moviment, quina raó fonamental és la cultura, contrari de las arbitrarietats é imposicions y amich inseparable de la raó y de la justicia...

Volen destruirnos. Heus aquí son major desconeixement de la nostra importància y de la nostra raó. Nos desconeixen y voleu destruirnos. Volen destruir lo des-

coneget. No voleu coneixer lo nou, perque ells rutinaris y exempts d'empresas individuals llògicas, no voleu pendres la molestia d'esmèsar ni un moment en sa tranquila o viciada vida, en l'estudi de lo desconegut, per cercar encara si pot ser, una vida mello r más pròspera, més natural y tranquila que la que disfrutan.

Però ells saben que aquest moviment, ataca un sistema del que se'n aprofitan, y sense saber, ni volgut saber si és just que ells visquin sense deixar en lo mon, ni rastre de producció, se'n fan sos enemichs; perquè és contrari a la centralisació y llur vida depen d'ella, perque no està pas en sa voluntat lo cambiarla. Que importa que la seva existència signifiqui un sacrifici pel que dedica sos esforços morals y materials en benefici de la riquesa de l'Estat?

Sufragi Universal

A propósito d'un llibre recentment publicat

Fassi lo que vulgui, l'home no arriba jamay a sustreure per complert sa rahó a l'influència del medi ahont viu.

Aquest es particularment lo cas pels autors que escriuen sobre las ciencias políticas. Per més que s'esforsin en no servirse sinó d'un mètode rigorós, s'hi pot gairebé sempre distingir, quan las sevas conclusions tocan per un costat a las qüestions que s'agitjan entorn d'ells, alguna fluixetat d'argumentació.

Així vegis la darrera obra de Mr. Adolphe Prins, *De l'Esprit du gouvernement démocratique* (Misch et Thron, Bruxelles et Leipzig, 1906).

Mr. Prins té bons títols pera parlar en nou de la ciencia política. Es professor de l'Universitat de Bruselas, inspector general del ministeri belga de Justicia y colobrador de la secció de sociologia de l'Institut Solvay; s'ha fet coneixea ja per obras importants (*La Démo ratié et le Régime parlementaire, Criminalité et Repression, L'Organisation de la liberté et le Devoir social, etz.*) No obstant, pera apreciar son darrer llibre, será convenient recordar las institucions políticas de Bèlgica.

La Constitució d'aquell país data de 1831 y casi no ha sofert modificació de alashoras ensá; fa prova d'un gran rezel envers la democracia. Los membres de las dues Cambras són elegits per sufragi d'un o variis vots ab aplicació de la representació proporcional. La Cambra de representants se renova per meitat cada dos anys. Se dóna'l dret d'un vot als ciutadans majors de 25 anys, domiciliats durant un any al menys en la mateixa població y no trobantse en un cas d'excepció previst per la llei. Un vot suplementari's dóna a rahó de cada una de las condicions següents: 1.º ser major de 35 anys, ser casat o viudo, tenint descendencia lègitima y pagar a l'Estat al menys cinc franchs d'impost relatiu a la contribució personal; 2.º ser major de 25 anys y propietari d'un valor al menys de dos mil franchs, o sigui una renta al menys de cent franchs. A més a més se donan dos vots suplementaris als ciutadans majors de 25 anys que posseeixin un títol d'ensenyansa superior o que desempenyin o hagin desempenyat un càrrec públic, que ocupin o hagin ocupat una posició que impliqui la prova d'una instrucció superior.

Heus aquí, no es cert? moltes precaucions presas ja, perque la Cambra representa, no'l nombre, sinó la fortuna, l'edat, las mellors posicions socials y la tradició. Si, malgrat això, la Cambra's deixés invadir per un esperit jutjat massa igualitari, hi haurà'l Senat pera refernals si's desgarriessin. Lo Senat està compost de cent dèu membres, elegits per vuit anys y es renovable per meitat cada quatre anys; no's pot ésser senador sens tenir quaranta anys. Vintisíms senadors solzament, elegits

pels consells provincials, ho són sens condició de fortuna; los altres són elegits directament pels ciutadans que paguin al menys mil doscents franchs d'impostos directes a l'Estat, o que poseeixin immobiles que'l són de rendeixin dotze mil franchs al menys.

Per xò no cal estranyarse, si a Bèlgica s'ha establert una lluita política intensa entre's *beatis possidentes* y'l altres, y si, al cap-d'amunt de las reivindicacions del partit socialista, per exemple, s'hi trova la del sufragi universal y igual. Y tampoch cal estranyarse massa de que Mr. Prins, professor y inspector general de ministeri, confongui'l colectivisme y la democracia, l'igualtat social y l'igualtat política, lo sufragi universal y'l parlamentarisme: Mon-sieur Prins es un savi, però no deix per això d'ésser Belga.

*

Mr. Prins, qui no separa gaire en sa pensa y en sa reprobació lo *Marxisme* y'l sufragi universal, consagra una argumentació sólida y páginas eloquents a la destrucció de lo que ell anomena «l'utopia igualitaria».

Las ideas igualitariás són eternas, nos diu; ellas tenen per causa inicial lo desitj instantiu a l'home de desenrotllarse, d'elevarse, d'ésser tant com los qui estan per damunt d'ells. Y com a resultat lo somni d'una societat d'iguals. Aquest somni ha produït lo *Marxisme*. Lo colectivisme no es res, si no es lo nivellament de las desigualtats, la fusió dels elements diversos, l'atenuació de las diferencies y de las variacions, de la gerarquia dels grups, dels òrgans, dels individus de que's composa una societat.

Per tant, l'examen de l'evolució econòmica del món estableix ben palesament que caminem, no vers una assimilació, sinó més b' vers una diferenciació cada cop més gran. Lo capital se reparteix entre un nombre cada dia més gran de persones, y la xifra de proletaris disminueix en profit de la classe mitja. A la divisió creixent del treball correspon no un afobliment de classes, sinó llur multiplicació. Es una evolució econòmica que cap lley política podrá cambiar; los individus seran cada cop més diferents per llur treball, desiguals dins llurs aptituds, y l'avenir no serà pas de comprimir y nivellar als individus, tampoch portarà la supremacia de unas classes sobre las altres: l'avenir será la lliure expansió de las individualitats y l'equilibri y armonia de las classes. La democracia dèu, com las Mussas, dirigir-se a l'Euritmia, es a dir, a la bella proporció de l'edifici social.

Essent los homes destinats per la naturalesa a la desigualtat y a la dissemblansa, a Mr. Prins li costa admetre que llurs voluntats siguin iguals en l'acció que estan cridats a exercir sobre l'Estat. Troba absurd que solzament se comptin los sufragis y que no se's pesi, si així pot dirse, y que'l major nombre decideixi. S'aixeca no sens forsa, contra'l principi de majorias y contra la tiranía possible de la majoria. Desd'el moment, afegeix, que s'admet que la majoria representa la minoria, s'está en plena ficció jurídica y no es pas alashoras més absurd, admetre que un Cèsar representi la colectivitat.

(Acabarà.)

PРЕЧ

Sempre he creut es una gran veritat lo que una de les més segures causes de la cultura de les societats, es l'educació de la dona, y per experiències he vist quèls pobles que verament porten la devantera en civilització, tenen gran esment en educar y conreuar l'intel·ligència femenina; fills de mares de sentiments petits per manca d'haver gaudit de grans ideals, tenen el noranta per cent de seguretats d'eixir

homes mesquins y de sentiments migrants.

Catalunya, nostra aimada Catalunya, en son gran renaixement, en son potent resorgiment de si mateixa, té una nota de vera civilisació, en la que molts tal volta no hi han parat esment, quina es que la dòna hagi comprès que en lo problema que hi ha a resoldre, lo primer factor es poguer fer veure a propis y a estranys que som una nissaga prou fortia y civilizada, per demostrar a la llum del sol que lo que volèm, ho volèm ab coneixement de causa, y que som capassos per sostenerlo; y ella ha pres per son compte la part que en tal causa li correspon.

Una de les proves d'això demostradores es lo manifest de la Comissió de Dames barcelonines dirigit a sas germanes de tot Catalunya, pregantlosi que com elles contribueixin a la suscripció oberta per l'Homenatge de Solidaritat Catalana, qual document està sadollat del gran amor que sent la dòna catalana per sa terra y per sa llar...

Tot per Catalunya y avant sempre...

Y ara ve'l prech.

¿No podríen nostres estimades tarragonines pendre exemple ja que no saben o no poden tenir iniciatives, y fer altre tant que sas germanes les animoses barcelonines?

Si mas benvolgudes lectors, prenen coratge y sortint de son habitual ensopiment (y perdonin la frase), deixant que esclati en hermosos fets l'amor a sa terra, que sens dubte senten dins son cor, prenen l'envit al meu prech y fan quelcom per Catalunya, en sa mateixa obra farán son elogi y la causa catalana tindrà en son favor, enter tot l'amor de nostre camp tarragoní.

Coratge, donchs, y no siguin petiteses quines destorbin, que lo que avuy són mas ilusions siga demà hermosa realitat, y que la Comissió de Dames tarragonines siga digna obra de qui la formi.

JOSEPH MIRALLES.

Tarragona—15—4—906.

FILOSOFÍAS

II

Lo mon dels recorts

Tothom afirma que's homes tristes amén la solitud, y's fonamenten en que'l dolor es concentrador y l'alegría, expansiva; y si bé crech en aytal rahó, també es cert que l'únic conhort que té l'home quan se troba aïllat, sol, són los recorts; y volèu res més confortant que poguer existir en la blanor y en la puresa dunes dsoles remembrances; per això, donchs, los esperits plascèvols, rublerts d'anorantes felisses, estiman també la solitud y'l silenci; jo n'he coneugut d'aquesta mena d'ànimies escullides. Era un home que sempre estava alegre, tranquil, satisfet; may en sos ulls vaig veurehi cap llàgrima, ni en sa boca un gest de disgust... jo l'admirava porque dins de sa envejable tranquilitat, ell preferia anar sempre tot sol, refusant los esbarjos de l'amistat.

Intrigat pel seu modo de procedir vaig lograr, ab gran esfors tindre ab ell una còversa; lo seu rostre era expressiu, afable, demostrant una edat indecisa, a voltas semblava un jovincel, de vegades un jayo xaruch, però content y rialler a totes hores.

—Soch un temperament extrany, va dirm'e ab encantadora franquesa, però tinchi ideas mevas y las segueixo ab extrema puntuallat; soch rich y ho he sigut tota ma vida; no he estat mai malalt y no he sofert contratemps ni entrebanchs enutjosos. Los meus pares me van educar fentme ingressar en un colègi anglès y allí vaig rebre una instrucció extensa y ben fonamentada; vaig seguir més tard la carreira d'enginyer y cada any treballava rodejat de las més grans comoditats: com no necessitava retribució de ningú, resolvia problemes sols pel gust de resoldrelos, y feya viatges als importantíssims centres de fabricació y estudiava, aixamplant los meus coneixements y disfrutava perque m'explayava en tota classe de divertiments y no defallia mai fins que ja'n tenia prou. No vaig seguir cap inclinació que no me la dictés jo mateix, tenia pochs companys, tots a mida del meu gust, semblants a mi en, caràcter y aficions... y d'aquest modo sempre'm vaig sentir orgullos de ma conduta... no vos asseguro que totes mes empreses me sortissin bé, ni que tots los meus actes fossin sempre perfectes... però com no m'enganyava mai, com en tots moments obrava obehint a ma propia voluntat no estava mai neguitós ni apesrat... jo si que he sigut un home complertament felis... y fent aquesta vida he arribat als quaranta anys...

—Y no volèu seguirla més? vaig preguntarli:

—Com que ja vos he dit que soch extrany de mena... després d'haver gosat en excess, se m'acudí aquesta reflexió: ningú t'assegura qu'el resto de ta existència l'passarás tan tranquil com abans, ningú't pot dir que totes les desgracies poden venir alhora y't serán més planyívoles perque no hi estás avesat y vaig fer punt a la meva vida anterior y'm digui: Ara a fer vida de pau, a isolarte en tu mateix, que ja tens prou feina de viure la vida dels teus recorts....

—Idea original y encertada.

—Oh, si, respondé entusiasmado... y cada dia repasso tots los fulls viscuts, tots los episodis gojats, totes les ilusions realisades... es un gran mon lo que desfila per ma memoria, amorosintla, y perquè ningú'm desensopeixi de les meves alucinacions, ni he volgut tenir amichs, ni criats, ni esposa, ni amistansada, visch sol en aquesta fonda, sol, ben sol en mitj d'una ciutat inmensa, sol com los anacoretas, més jo vivint del meu passat y ells, vivint de las dolcesas celestials que han d'arribar...

L'homecallá y'l mateix somriure d'abans il-luminà son rostre: no vaig volgut entretenirlo més, temerós de que ma presencia l'ofengués enterbolintli sos prehuats recorts...

Ja fòra de la fonda, m'entrà'l dupte de si aquell ésser extravagant tenia quelcom de boig o de positivista especial... però una mena d'admiració recullida va néixer en la meva ànima y'm va semblar que en l'esperit d'aquell home dormian ideas d'un gran pensador y d'un gran egoista.

F. OLIVES Y SIMÓ.

Comentaris

Lo senyor Trampolin, redactor del periòdic il·lustrat *R. S. T.* de Madrid ha vingut a entrevistar als personatges de la terra. Sabèm que té l'encàrrec d'enviar-hi vuit o deu articles, car los llegidors de aquella publicació estan desitjós de saber com pensa tota la magna cacicada tarragonina.

Lo primer entreviat ha sigut *D. Manuel el Ceremonioso*; per si's nostres llegidors no haguessin tingut ocasió d'entrevisar-sen directament, anem a transcriure lo que diu lo distingit confrare madrileny.

El tercero dia de intentar poners al habla, tuvimos el singular placer d'estrechar la mano al moderno Fivaller; y en verdad que íbamos prevenidos en contra suya, por habernos hecho demorar tres días mortales la entrevista.

—Dispénsemse, amigo senyor Trampolin, si antes no le he podido recibir; mi cargo es pesadísimo y no me deja momento de reposo. Entre visitas y comisiones; entre concejales y vecinos; entre profesores y matarifes; entre coles y lechugas... etc., etc., no puedo disponer del más breve instante. Además, me son precisas, también, algunas horas, para entregarme á reflexiones, reflexiones que me son sugeridas por los múltiples casos que se van presentando y que requieren un estudio concienzudo. Sí, señor Trampolin; un alcalde no es una persona como otra cualquiera; un alcalde es una persona distinta de las demás; un alcalde es un padre popular de su pueblo y de...

D. Manuel el Ceremonioso calla; su frent reflexiva, recibe en aquel instante palmada feroz de su blanca mano, como invitándole á proseguir el interrumpido discurso. Yo le contemplo y está transfigurado; es indudable que las ideas, los pensamientos, las elucubraciones, las tesis, las hipótesis y las síntesis se van presentando y, estrujando atropelladamente, pugnan por salir y no pueden, no pueden... Don Manuel sufre extraordinariamente. Cuan verdad es que en este pícaro mundo *tantum malum* es pecar por carta de más como por carta de menos! Tener demasiada imaginación equivale á no tener ninguna, y ese exceso pierde, ha perdido y perderá á muchos ignorados oradores, lengüas enmudecidas por no poderlo decir todo de una vez, cataratas de altísima caída y privadas de su elemento principal, el agua!

Mientras *D. Manuel* reflexionaba, pude observarlo perfectamente; es muy simpático, muy atildado en su persona, con vivarachos ojillos, preñados de tormentas y tempestades. Guay!, pensaba yo, del concejal que intente sublevarse! Las iras alcaldescas caerán sobre él como caña el fuego sacro sobre aquellas ciudades malditas! Guay! Guay!

El despacho, muy bien amueblado, es

algo sombrío, como necesita una persona de alto rango. Buena mesa de ministro; sillones elegantes; folletos y papeles, y en el centro de la mesa una carpeta inmensa, envuelta entre cintas de colores nacionals, cobijando multitud de pliegos con sus rótulos correspondientes y que según pude leer después, indicaban reglamentos variados. Los había para todo; para perros, para gatos, para cabras, para lluerts y sargantanas, etc.; etc.

D. Manuel reanuda su discurso, interrumpiendo mis propias observaciones.

—Sí señor, amigo Trampolin; soy alcalde de real orden!

—Lo celebro, contesto yo; y diga Vd., amigo *D. Manuel*; le prueba el cargo?

—Regular, muy regular.

—Pero debe ser muy pesado?

—Mucho, mucho.

—Y... supongo que dejará huellas de su paso por la alcaldía?

—Sí, sí; muchas.

—Cuáles?

—Hombre! Diré á Vd.; hasta el momento, poco se ha podido hacer, como que tenemos continuamente abiertas las Cortes, se pierde mucho tiempo.

—Pero si están cerradas, las Cortes.

—No; me refiero á las cortes de esta casa; hay sesión todas las semanas y esto absorbe mi atención, impidiéndome dedicar todas mis actividades á la confección de mis reglamentos, mis predilectísimos reglamentos. Oh! quántos sudores, cuántos insomnis, amigo Trampolin; pero, vendrá dia que mi fama volará por el terráqueo globo y entonces, entonces...

D. Manuel vuelve á reflexionar; ya no se castiga su alcaldesa frente: el cerebro está en pasmosa actividad, cual inmenso y fenomenal Vesubio.

—Sí, amigo Trampolin; el mundo entero sabrá de lo que es capaz un alcalde de real orden.

—Mucho celebro, amigo *D. Manuel*, que esté animado de tan buenas intenciones. Y la política?

—La política muy bien; mandan los míos y gracias á ello soy alcalde: así es que para mí va al pelo.

—Y las cuestiones candentes?

—Qué cuestiones?

—La de ustedes, hombre; la cuestión catalana.

—Ah! Es verdad que soy catalán. Aquí tiene poca importancia, poca, muy poca.

—Y qué le parece á Vd. del catalán, es dialecto?

—Diré á Vd.; soy poco fuerte en ellos; no me ha dedicado más que al dulce idioma de Cervantes y ya ve que he salido con la mía; el *acentio* es bueno y la frase.....

—Perfecta, *D. Manuel*, perfecta. Si todos fuesen como Vd., no pasaria lo que pasa.

—Sí señor, sí; en los actos oficiales no me apeo, en castellano siempre y con sombrero de copa; es mi sistema.

—Sistema perfecto, *D. Manuel*, perfectísimo. Pero, vamos á ver; Vd. qué piensa de ese tan decantado asunto? Me refiero al problema catalán.

—Ya lo he manifestado anteriormente y voy á contestarle. En otra ocasión, tuve ya el honor de decirle mi opinión al amigo Villanueva, el ex-ministro; se trata de cuatro entrometidos, con muchas pretensiones y que no van á ninguna parte; no comprendo por qué se les ha de conceder tanta importancia; cuatro locos y nada más, amigo Trampolin, cuatro envidiosos. A mí me tienen fastidiado, pero no por eso, me digno tenerlos por beligerantes. Ellos hablan catalán, yo, castellano; vere mos quién puede más. Es mi único argumento y lo utilizo. Hace unos días tuve el honor de presidir un mitin en la plaza de toros, y al dar la primera ojeada ví que había mucho catalanista. Esta es la mía, pensé yo para mi sopapo, y les pronuncié un discurso, naturalmente en castellano, que fué muy aplaudido.

—Y, es claro, que los demás imitarían á Vd.

—Cá, no señor; los demás hablaron nuestro dialecto. Ya ve Vd. si necesité paciencia para sufrir aquél chaparrón, pero lo aguanté, sí señor, lo aguanté y, amigo Trampolin, casi no me atrevo á confesarlo: al acabar el mitin, dirigí la palabra al público en catalán....

D. Manuel se enjugó la frente empapada en sudor y con palabra tenue y obscura, y soñadora la mirada, añadió:

—Ya ve, amigo Trampolin, lo que pude de el mal ejemplo! Cuatro locos hacen más de cuatrocientos y... puede que más de cuatrocientos mil!

D. Manuel, perplejo y compungido por la confesión que acababa de hacer, estaba ensimismado. La conversación languidecía y creí oportunuo acabar la interview.

—Con su permiso, me retiro; estoy roaldo á Vd. las horas y la ciudad resulta muy perjudicada. Además, hay mucha gente que aguarda y podrían protestar.

—Ca, no señor; aguardan y aguardarán. No me prodigo; desdichado de mí si me prodigase. Dentro de tres ó cuatro días les concedere audiencia.

—Adiós, *D. Manuel*.

—Adiós, amigo Trampolin; sobre todo, no desciende, al dar cuenta de la visita, de hacer hincapié en lo que le he manifestado.

—Qué es ello?

—Sí, hombre; el uso preferente del sombrero de copa y del idioma castellano.

—Descuide, *D. Manuel*.

—Y del hermoso acento que ha observado.

—Sí, habla muy correctamente.

—Gracias.

D. Manuel abre, presuroso, la mampara, y me despiide muy amable y ceremonioso. Salgo muy bien impresionado; dichosa la ciudad que cuenta con alcaldes de esta clase.

NOSTRES AMICHOS

Joaquím Biosca

Los qui aquests días han visitat la *Sala Parés* de Barcelona, han tingut ocasió de coneixre algunes obres de nostre amich Biosca. Es la primera vegada que aquest artista exposa sos dibuixos; ha viscut sempre tan retret del públic, tan reservat y concentrat en ell, que fins avuy no dóna a coneixre al poble l'obra dels seus afanys, si descontem un parell d'expressius retrats que ja havia publicat temps endarrera en la revista de las terras de Llengua d'Occitania. Mes, nosaltres, qu'el coneixem d'alguns anys ensa, hem anat seguit pas a pas la seva obra ab la fè de la nostra amistat, y avuy al veure'l triomf de tan bon amich sentim lo seu goig com a nostre, despertantnos lo cor pera alsar a l'aire un crit de victor, un crit gegant que voldríam que fós etern.

En veritat, jo'm sento molt joyós avuy que's reconeix l'esforç d'en Biosca, perque ademés de ser ell un jove animós y de molt valer, es un dels meus millors amichs, un dels que més he franquejat y he conegit a fòrça de tractar-lo; me sento molt joyós, per ell y per mi: així ell seguirà encara ab més coratge la seva via empresa y jo podré declararlo a alta veu y a tothom com a distingit artista.

En Biosca no ha sigut un d'aquells tants joves que, venint al món ab més o menys ingenio, necessiten ser constantment afalagats y fer via de bracet ab la Fortuna pera continuar son treball; més d'un exemple podria citarlos, sobre tot referintme a companyans del seu art, quins la seva obra sempre restarà esquitida als llores de la seva glòria. Ell, per sòrt, no es així: jo puch assegurar que pera poguer realisar son ideal d'artista ha sagut de veure una llarga carrera d'obstacles, ahont molts d'altres, impotents, s'haurian quedat endarrerits o aplaprats al pès de la desconfiança; y l'ha sagut de vence sempre ab més amor y fè que dotat d'aquells medis que per desgracia tant afavoreixen als homes que per son miserables valer no ho necessitan. L'mejor medi de mon amich ha sigut son propi encoratjament; s'ha sentit fort y bò y ha emprès la lluita fent seu lo pensament del soldat que entra en camp de guerra ab la creença de que ell serà vencedor. Això ha sigut la riquesa que li ha donat ajuda, la de la voluntat; jamay la del dinar, que embruteix a tants joves que produieixen sense amor ni dolor.

En Biosca, ademés d'artista es poeta, un poeta psicolòch que penetra l'ànima dels personatges que ell dibuixa o pinta. Si se hagués dedicat a escriure potser encara hauria profundisat més ab la seva obra, però ell que desde molt jovenet sempre ha preferit lo dibuix, avuy está en la certa creença de que l'home sols deu manifestar-se ab l'art que ell senti més per propia naturalesa. D'altra manera may se pot arribar a fer una obra completa.

Apesar d'haver llegit molt, mon amich may s'ha deixat emportar per ideas que en més o en menys podrían guiarlo per novas vies: la seva obra es realista y per això es humana, fondament humana; los seus personatges casi sempre són los desgraciats, los desereuats de la vida, y dan sentir al nostre cor les seves penes y dolors. Los seus paisatges també ns admiren com les seves figures: ell

ILUSTRACIÓ CATALANA UN ANY

30 PESSETAS

~ GRANS REGALOS per valor de 30 ptas. ~ La suscripció del 1906 surt de franch ~
HA SORTIT JA

PILAR PRIM

NOVELA DE NARCÍS OLLER

5 pesetas primer regalo als suscriptors de la "ILUSTRACIÓ CATALANA"

altres podèm assegurar que aquesta sembla es sols deguda a causa de son propi temperament, jàmay per esperit d'imitació. Això sempre es una gran ventatja per nostre amich: los alemanys han sigut los que han creat las obres més inspirades en totas las manifestacions de l'Art.

Avant, company, per ton camí! que may privin ton pas indiferència o adulació; siguis sempre sincer, estimant ab cor franch, y treballa en bé de la teva obra, que es la de tothom.

PLÀCIT VIDAL.

Barcelona, Abril de 1906.

SOLIDARITAT CATALANA

La Comissió organitzadora del Home- naige de Solidaritat Catalana pera'l dia 20, 21 y 22 de maig pròxim té acordat lo següent:

Programa de festeigs

La Comissió sortirà de Barcelona en l'expres del dia 18, reunint lo dia 19 a Madrid als senyors senadors y diputats que resideixin a la Cort; lo mateix dia 19 sortirà junts d'aquella vila per aquesta ciutat agregantse als expedicionaris a Saragossa y Reus los demés invitats.

Lo diumenge, dia 20, a las nou del matí, arribarán al baixador del passeig de Gracia los senyors senadors y diputats y la comissió, essent rebuts pels senyors senadors y diputats republicans, regionalistes y carlistes que's trobin a Barcelona, comissions de l'Ajuntament, Societats econòmiques, etcètera, etc.

Organizada la manifestació, se dirigirà pel passeig de Gracia a un dels hotels de la plassa de Catalunya, hont tindrán preparada sa residència'l invitats.

A las dues de la tarde comensarà'l gran Homenatge.

L'acte se celebrarà al Saló de Sant Joan, convenientment tancat, devant al Palau de Justicia y donantli cara; s'aixecaran grans tribunes de cabuda pera un miler de persones.

Los senyors senadors y diputats sortiran, acompañats de la comissió, en carriuatges descoberts de l'hotel hont resideixin a dos quarts de tres de la tarde, pera anar al lloch de l'Homenatge, passant pel passeig de Gracia, Diagonal (dreta), passeig de Sant Joan y Saló del mateix nom.

A las dues comensarán a reunirse a la Diagonal y passeig de Sant Joan los concurrents a l'acte, ab sas banderas, pendóns y senyeras, organisats per associacions y corporacions los de Barcelona y per comarcas los del restant de Catalunya. Lo pas de la comitiva tindrà tots los aspectes d'una revista; las societats corals cantarán les mellors pessas de son repertori. Grans cartells senyalarán los punts de reunió destins als manifestants.

Se dirigirà una alocució als vehins dels carrers esmentats pera que guarneixin los balcons.

Arribats los invitats a la tribuna comensarà'l desfile, entrant las comissions per l'Arch de Triomf, passarán junt a la tribuna de cada societat y corporació de Barcelona, y de cada comarca y pobles de Catalunya y pujarà a n'aquelle un representant a saludar als festejats.

En tant, las comissions y representacions aniran colocantse en lo saló de Sant Joan, ab las sevas senyeras, banderas y estandarts.

Terminat lo desfile's pronunciarán discursos, que serán taquigrafiats, los senadors y diputats, representants de las diverses fraccions politicas y's donarà per acabat l'acte.

Se calcula que'l desfile de comissions y representacions durarà més de dues horas. Tot ciutatá tindrà dret a juntarse a la comissió o representació que més li agradi, a qual efecte s'anunciarà ab anticipació'l lloch de reunió de las distintas agrupacions.

Serenada. — A las nou de la nit del dia 20, las Societats Chorals Euterpes do-

narán una serenada als senyors senadors y diputats a la plassa de Catalunya.

Recepció y funció de gala. — Lo dilluns, dia 21, se celebrarà a l'Ajuntament, si així s'acorda, com es segur, una recepció oficial. La Banda Municipal amenisarà l'acte.

A la tarde visita a establiments industrials y monuments de Barcelona.

A la nit funció de gala en un dels teatres d'aquesta capital, en la que's procurarà donar als ilustres hostes una mostra de las manifestacions artísticas de Catalunya.

Lo dimars 22, excursió y banquet al Tibidabo. La Comissió l'organisarà en forma que fugint dels inconvenients de las grans aglomeracions, tinguin representació en ell totes las forses políticas y socials de Catalunya.

Lo mateix dia, a la nit, vetllada literaria a l'Ateneu Barcelonés. Ab això queda terminada la missió de la Comissió organitzadora y's festeigs oficials.

La Comissió ns prega recordèm a las societats, Ajuntaments y demés corporacions que assisteixin a l'acte, la necessitat de donar cumpliment abans del dia 10 de maig pròxim, a las instruccions que tenen rebudas y que rebràn sucessivament.

La Comissió gestiona de las companyías de ferrocarrils, l'expedició de bitllets de viatge rodó a preus reduits desde totas las estacions de Catalunya a Barcelona, valedera desde'l dissapte 19, al dimecres, 23 de maig pròxim.

NOVAS

SOLIDARITAT CATALANA

PER CATALUNYA

Suscripció popular pera pagar los gastos de l'Edició dels discursos contra'l projecte de llei de las jurisdiccions y del Homenaige que Catalunya oferirà als senadors y diputats que tan valentment lo combatieren.

Queda oberta a tots los periòdichs, societats y entitats políticas de Catalunya.

En l'Associació Catalanista y redacció de Lo CAMP DE TARRAGONA, Méndez Núñez, 6, queda oberta la llista de suscripció popular.

Pesetas.

Suma anterior.....	85'90
Joseph Ixart Moragas.....	0'20
Visca Cambó.....	0'10
Antoni Musolas.....	4'00
Una senyoreta catalanista.....	3'00
Francisco Rosich.....	1'00
Visca Puig y Cadafalch.....	0'10
F. B. B.....	0'30
Ramón Comas y Molas.....	0'20
Joseph Pascual Budescu.....	0'15
Un francès catalanista.....	0'20
Visca Rusiñol.....	0'10
Joan Vilá Granada.....	3'00
Joan Vilá Cañellas.....	1'00
Sebastià Ferrer.....	0'15
Visca l'Albó.....	0'10
Total.....	99'50

(Seguirà.)

No vol parlar de plouer. Fa més de quinze días que no veiem lo sol y diariament tenim pluja, sinó al matí al vespre o bé a la nit. Aquests darrers días l'ayga ha caygut ab més abundància, convertint nostres carrers en veritables llachs. Los camps ara que necessitan forsa sol y vent seré, comensan a ressentirse de las sobras d'humidat ja que dificultan las tasques del conreu y com que las arrels se troben massa esponjadas, fa temer que no puguen los sembrats embestir y després lo sol los colltors.

Quant no'n tenim de queixar per manca d'ayga, nos tenim de queixar per sobras jaquesta lleu de la desigualtat!

Convalecencias.—Ovi Lecitina Giol.

Ha sortit lo primer quadern de l'Historia de Catalunya, que adjunt ab la Biblioteca Clàssica Catalana publica la casa editora Ferrer y Vidal de Barcelona.

Sortirà setmanalment en quaderns de 32 planas, costant 25 cèntims lo quadern.

Estèm segurs que l'obra obtindrà un èxit sencer, tant per lo econòmic de son preu com per l'autoritat de l'historiador, que es En Antoni de Bofarull.

Sé suscriu a Tarragona, en lo Centre de suscripcions que nostre amich En Sadurní Ginesta té estableert en la Rambla de Sant Joan.

Com era de suposar, lo debut d'una companyia de sarsuela gran al Centre Català, va fer que hi hagués un plè d'aquells que sols se registran en los días de las solemnités més grossas. Y no fou pas de dòlder. La companyia Rius Estany s'ho mereix y'l públic ho comprengué ben aviat, premiant llur tasca ab forsa aplaudiments que acabaren en ovació sorollosa al final de l'obra que era *La Tempestad*, d'en Chapí.

No'n entretindrà pas en dedicar lloanç a l'un y a l'altre, ja que al nostre entendre tots se feren mereixedors de la gratitud dels oyents.

Pera demà està anunciada l'obra en tres actes *El Rey que rabió*, que pertany al genre còmic.

De segur que hi haurà un altre plè y forsa entusiasme en l'aixerida societat del jovent tarragoní.

A l' hora d'entrar en prempsa aquest setmanari comensa l'*Orfeó tarragoni* son ensaig general en nostre Teatre Principal devant d'una gernació inmensa que omplena totas las localitats.

Dissapte vinent, donchs, parlaràm de aquesta festa, que ha revestit tots los caràcters d'una solemnitat artística.

Dijous de la setmana entrant farà son debut en nostre Teatre Principal la companyia còmic-dramàtica Palma-Reig, que ab tanta estima té'l n'estre públic.

Nostre amich En A. Ribas Llagostera ha tingut l'atenció de remetrens un exemplar del notable follet denominat *El Problema catalan*, de quin es autor lo senyor D. Francesch Pi y Sunyer.

Agraïm l'atenció tinguda ab nosaltres.

S'anuncia per dintre d'uns días l'aparició d'un nou periòdich setmanal ilustrat denominat *La Selva*, portaveu del districte de Santa Coloma de Farnès.

Estarà escrit en català y costará 10 cèntims lo número.

Benvingut sia.

—Neurastenia.—Neurostèdgeno Sugrañes.

Demà, de dotze a dos quarts de dues, la banda de música del Regiment d'Infanteria

ría Almansa executarà al passeig de la Rambla de Sant Joan lo següent repertori: Pas-doble de la sarsuela «El rey del valor».

«Les fiances», overture.

«Moros y cristianos», fantasia.

«El trébol», gavota.

L'esposa del nostre bon amich lo doctor en Lluís Soler y Canyellas, ha donat a lliur ab tota felicitat una hermosa nena.

Mare y filla segueixen perfectament. La nostra més coral enhorabona.

Aquests darrers días lo nostre senador ha fet parlar de sos cabells. N'ha dit per l'alsada d'un campanar y lo pitjor ha sigut que ni a Madrid n'han fet càs.

Es lo que sempre passa; qui vol esforçar-se en ser persona important y sense tòni sòs posa a fer frases y a dictar sentències, acaba per fer, senzillament, un paper ridicol, que es lo que ha tingut la satisfacció de fer lo senyor Ferrer-Vidal.

Vaja, home; que ja seria hora d'assentarse.

Sembla que demà arriba en Romanones; es cosa que'n té sense cap mena de cuidado.

La colla de patums caciquistas ne farà falta a l'estació y a l'ápat; bon profit. Si es que's tracta de gastar diners de la pубilla, no podèm menys de deixar sentir la nostra protesta; no creyem que Tarragona estiga per llensar diners així com aixís.

Si ab la vinguda d'un ministre n'ha-guessim de sortir quelcom beneficiats, ho aplaudiríam, però com que tenim la seguretat de que a Tarragona'l ministre li donarà expressions y gracies, es natural que aquí no tenim de donarli altra cosa que'l bon dia.

Si volen fer gastos que se'l paguin los que van a fer lo maco que quelcom te de costar lo representar lo primer paper d'una arribada.

COSTUMS TARRAGONINAS

Darreras obras de

D. FERRAN DE QUEROL Y DE BOFARULL.

HERÈU Y CABALÉ.... Preu: 2 ptas.

MONTSERRAT.... » 3 »

Se venen en l'estampa d'en Francesch Sugrañes.

TIP. DE FRANCESCH SUGRAÑES, COMTE DE RIUS, 9

Ibarra y C. de Sevilla

Línia regular de grans vapors

Pera Valencia, Alacant, Cartagena, Almeria, Málaga, Sevilla, Cádiz, Huelva, Vigo, Marín, Villagarcía, Carril, Corunya, Ferrol, Rivadeo, Gijón, Santander, Bilbao, Pasages, San Sebastiá, Bayonne, Bordeaux, Nantes, Dun-Kerque, Havre y París.

Sortirà d'aquest port lo dia 26 d'abril lo vapor Cabo Oropesa, son capitán D. Victor Urrutia admetent càrrega y passatgers pera ls citats ports.

Lo despatxa son consignatari D. Marián Pérez.

EMULSIÓN NADAL ÚNICA con 80 por 100.

hipofosfites, glicerina, La mejor. Reconstituyente, tónico-nutritivo. Niños, viejos; convalescencias, embarazo, lactancia; tis, tisis, escrofulosis, linfatismo, rachitis, anemia, diabetes, gota, dolores, nervios. Análisis Drs. Bonet y Codina, aprobación Colegios Médicos y Farmacéuticos. —Medalla de plata. Farmacias y Droguerías.

JERÉBÉ HIPOFOSFITES NADAL con Neurostina. Tónico, reconstituyente, estimulante. Hipofosfites de cal, estricnina, hierro, manganeso, quinina, sosa, cuasina, tónico amargo y neurostina (fósforo orgánico). Anemia cerebral, enfermedades medulares; acelera digestión, detiene caducidad orgánica. Cumple indicaciones hipofosfites. Preparación esmerilada, productos escogidos. —Medalla de plata. Farmacias y Droguerías.

Joan J. Domènech Solé

PROCURADOR

SUCCESSOR DE D. VICENS MATEU

Agent del Banc Hipotecari d'Espanya

RAMBLA DE CASTELAR, 26, 2.º

PASTILLAS SERRA

Y totas las enfermetats de l'aparell respiratori perque modifiquen las mucosas, facilitan l'expectoració y treuen en un dia l'opresió del pit y la fadiga. Poden prendre sens cap perill, puig no contenen opí ni morfina.

A DOS RAIS CAIXA

Farmacia del Centre de MANEL FONT, Rambla de Sant Joan, 57, Tarragona.—Teléfon 48

NEURASTENIAS clorosis, debilitat general, anemia

se curan radicalment ab l'us del

NEUROSTEÓGENO SUGRAÑES EN TOTAS LAS FARMACIAS

Llevat de CERVESA

ESBERT

Esto es mejor pera curar radicalment tota classe de erupcions de la PELL, florones, supuracions, dermatossis, antrax, vespes, etz.

DE VENDA

en totes las bonas farmacias

Deposít general:

Farmacia ESBERT

Unió, 22

TARRAGONA

PILDORAS VERDAS

ESBERT

Es la mellor preparació pera combatrer la

pobresa de sanch,

retrassos de la

menstruació,

anemia, etz.

Farmacia.—Unió, 22

TARRAGONA

Sastrería y Camisería d'en

VICENS BRELL

NOVETATS de la temporada d'hivern en Sastrería, Camisería y Corbateria.

DEPÓSIT d'ornaments religiosos dels **Fills de Miquel Gusí**, de Barcelona.

DEPÓSIT de l'acreditada sombreria de la casa **L. Trinchet**. Especialitat en los de teula y copa.

Se confeccionan tota mena de trajes y pessas pera senyors eclesiástichs.

Comte de Rius, 23 y Rambla de Sant Joan, 57

DR. SASTRE Y MARQUÉS

HOSPITAL, 109.—BARCELONA

Pastillas calmants de la tos del Dr. Sastre y Marqués.

VI d'ostres del Dr. Sastre y Marqués, lo mellor dels tònicshs.

Sucré vermifruç del Dr. Sastre y Marqués; preciós remey pera espulsar los cuchs.

Essència febrífuga del Dr. Sastre y Marqués, contra tota classe de febras.

Denticina del Dr. Sastre y Marqués, és la salvació segura dels nens en tots los accidents perillosos de la dentició.

Conservador de la boca del Dr. Sastre y Marqués. Ab aquest preciós remey s'evitan totes las malaltias.

Per tenir lo cabell no hi ha res com la tintura del Dr. Sastre y Marqués.

Casa especial en Axarops medicinals dosificats

AYGUA NAF SERRA

son las mellors pera curar la TOS

Y totas las enfermetats de l'aparell respiratori perque modifiquen las mucosas, facilitan l'expectoració y treuen en un dia l'opresió del pit y la fadiga. Poden prendre sens cap perill, puig no contenen opí ni morfina.

A DOS RAIS CAIXA

Farmacia del Centre de MANEL FONT, Rambla de Sant Joan, 57, Tarragona.—Teléfon 48

EXCELSER

En Llanas ven uns paraiguis de semi-seda y cutó, de color inalterable y teixit tantíssim bò, que resisteix tota proba al devall d'un canaló. Ademés, també té uns vanos ab pintats tan rebóns, que ni Rafael ni Murillo los podrían fer melló, aproposit per regalos; causan gran admiració. Trobarán també sombrillas y un gran assortit de bastóns, parassols de totes menes que són molt barato y bons. Mellor dit: no hi ha cap casa en tan bonas condicions.

26.—Comte de Rius, 26.—TARRAGONA

Tallers d'Arts Sumptuaries

FRANCISCO CASANOVAS

SUCESOR DE FÉLIX RIBAS

Carretera Castelló.—TARRAGONA

Se construeix ab perfecció tot lo referent a Arts sumptuaries.

Projectes y presupostos detallats de las obras que ho requereixin.

Lo Camp de Tarragona

SETMANARI CATALANISTA

Redacció: Carrer Méndez Núñez 6, baixos. Administració: Rambla de St. Joan, 39. Llibreria y Centre de suscripcions de D. Sadurní Ginesta.

Preus de suscripció

Tarragona, trimestre.....	1'50 pta.
Fora.....	1'50 »
Extranger.....	2'00 »
Número d'avuy.....	15 »

De venda en lo local de l'«Associació Catalana», carrer de Méndez Núñez, 6 y en la esmentada Llibreria.

Anunci a preus redunts

EXQUITITS XACOLLADES

de la casa

TUPÍKAMBÁ

TUPÍKAMBÁ TOSTADERO DE CAFÉ

AROMA CONCENTRADO CON RIAL PRIVILEGI.

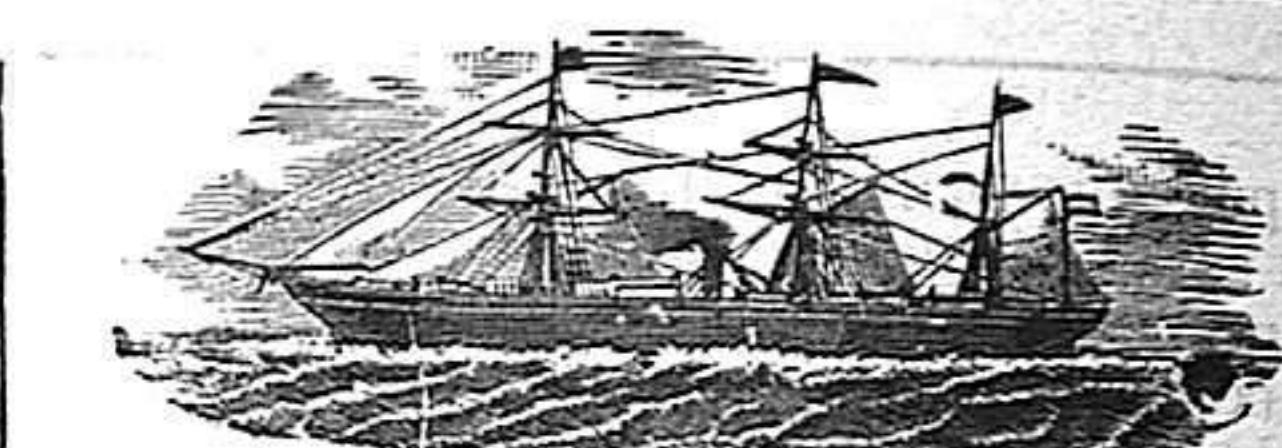
MÉS UN CÀRAMEL MÉS UN CAFÉ PER A UN PREU ANÀLOGU.

SUCRE FINA DE CLASSE SUPERIOR A BONS PREUS

Unitat Representant a Tarragona y su Comarca

En Joan Rosell Salvaté.—Pestissesi la

Carrer de l'Unió, núm. 19.—Tarragona

Serveys de la Companyia Trasatlàntica

Linia de Cuba y Méxic.—Lo dia 17 de Abril sortirà de Bilbao, lo 20 de Santander y'l 21 de Coruña lo vapor

ALFONSO XIII

directament pera Habana y Veracruz. Admet passatge y càrrega pera Costafrime y Pacifich ab trasbord a Habana al vapor de la línia de Venezuela-Colombia. Combinacions pera'l litoral de Cuba y Isla de Santo Domingo.

Linia de Nova-York, Cuba y Méxic.—Lo dia 26 de Abril sortirà de Barcelona, l'28 de Málaga y'l 30 de Cádiz, lo vapor

MANUEL CALVO

directament pera Nova York, Habana y Veracruz. Combinacions pera distints punts dels Estats Units, litorals de Cuba y Isla de Santo Domingo. També admet passatge pera Puerto Plata ab trasbord a Habana.

Linia de Venezuela-Colombia.—Lo dia 11 de Abril sortirà de Barcelona, lo 13 de Málaga y'l 15 de Cádiz, lo vapor

MONTSERRAT

directament pera Las Palmas, Santa Cruz de Tenerife, Santa Cruz de la Palma, Puerto Rico, Habana, Puerto Limón, Colón, d'ahont surten lo 12 de cada mes pera Sabanilla, Curaçao, Puerto Cabello y La Guaya, admeten passatge y càrrega pera Veracruz ab trasbord a Habana. Combina pel ferrocarril de Panamá ab las companyias de navegació del Pacifich, pera quals ports admets passatge y càrrega ab bitllets y coneixements directes. Combinació pera'l litoral de Cuba y Puerto Rico. S'admet passatge pera Puerto Plata ab trasbord a Puerto Rico y pera Santo Domingo y San Pedro de Macoris y ab trasbord a Habana. També carrega pera Maracaibo, Coro, Carupano y Camaná ab trasbord a Puerto Cabello y pera Trinitat, ab trasbord a Curaçao.

Linia de Filipinas.—Lo dia 28 de Abril sortirà de Barcelona, havent fet les escals intermitjas, lo vapor

ISLA DE LUZON

directament pera Génova, Port-Said, Suez, Colombo, Singapore y Manila, servint per trasbord los ports de la costa Oriental d'Africa, de l'India, Java, Sumatra, China, Japó y Australia.

Linia de Buenos Aires.—Lo dia 3 de Abril sortirà de Barcelona, lo 5 de Málaga y'l 7 de Cádiz, lo vapor

LEON XIII

directament pera Santa Cruz de Tenerife, Montevideo y Buenos Aires.

Linia de Canarias.—Lo 17 de cada mes sortirà de Barcelo a i 18 de Valencia, lo 19 d'Alacant y'l 22 de Cádiz, lo vapor

M. L. VILLAVERDE

directament pera Tánger, Casablanca, Mazagán, Las Palmas, Santa Cruz de Tenerife y Santa Cruz de la Palma, retornant a Santa Cruz de Tenerife pera emprendre lo viatge de retorn, fent las escals de Las Palmas, Cádiz, Alacant, Valencia y Barcelona.

Linia de Fernando Póo.—Lo dia 25 de Maig sortirà de Barcelona y'l 30 de Cádiz, lo vapor

SAN FRANCISCO

pera Fernando Póo, ab escals a Casablanca, Mazagán y altres ports de la costa Occidental d'Africa y Golf de Guinea.

Linia de Tanger.—Sortidas de Cádiz: dijous, dimecres y divendres. Sortidas de Tanger: dimars, dijous y dissabtes.

Aquests vapors admeten càrrega en las condicions més favorables y passatges, a quins la Companyia dona allotjament molt cómodo y tracte esmerat, com ha acreditat en son dilatat servei. Rebaixas a familiars. Preus convencionals pera camarots de luxe. Rebaixas pera passatges d'anada y tornada. També s'admet càrrega y s'expènen passatges pera tots los ports del món servits per líneas regulars. La empresa pot assegurar las mercaderías que s'embarquin en los seus vapors.

AVIS IMPORTANT.—Rebaixa en los nòlits d'exportació.—La Companyia fa rebaixas de 30 per cent en los nòlits de determinats articles, ab arreglo a lo establegit en la R. O. del Ministeri d'Agricultura, Indústria y Comercio y Obras Públicas del 14 Abril de 1904, publicada a la Gaceta del dia 22 del mateix mes.

Serveys comercials.—La secció que d'aquests serveys té establet la Companyia, s'encarrega de treballar a Ultramar los Mostraris que li siguin entregats y de la colació dels articles, qual venda, com ensaig, desigüin fer los Exportadors.

Pera més informes dirigir-se a son agent

D. EMILIO BORRÁS

Aquesta triple aigua de flors de taronger, de perfumada y deliciosa aroma està elaborada ab la flor.

A l'engrès important descomptes. Farmacia y laboratori de A. Serra-Réus

A la menuda: Farmacia del Centre.—Tarragona.—Demanar AYGUA NAF SERRA